

Pauer Gyula kiállítása

A 2005-ös nyári kiállítási évad egyik kiemelkedő eseményének ígérkezik Pauer Gyula tárlata, melynek során a művész a Múcsarnok összes termében állítja ki életműve reprezentatív, átfogó válogatását. A zavarba ejtő munkák már szerepeltek New Yorktól Sidney-ig a világ számos országában.

Pauer a magyar képzőművészet meghatározó, kivételes alakja. Szobrászként, performerként, díszlet-, jelmez- és látványtervezőként egyaránt nemzetközi szintű, kiemelkedő munkásság az övé, számos köztéri alkotása az emlékműszobrászat megújítását jelenti.

Legismertebb szobrai: „1956-os sortűz áldozatainak emlékműve” (Mosonmagyaróvár), „1848-as Forradalom és Szabadságharc emlékműve” (Bp., XVIII. ker), „Szöuli torzó” (Olimpiai park, Szöul), „Paksi sakkemlékmű”, „Ebensee-be elhurcolt magyar áldozatok emlékműve”, „II. Világháborús magyar honvéd emlékmű” (Mosonmagyaróvár), „Cipők a Duna-parton – Holocaust emlékmű” (Budapest), „Torinói lepel szobra” (Vatikán), „Maya”, „Magyarország szépe 1985”, stb.

A 63 éves szobrászcadémikus legmaradandóbb művészi teljesítménye sajátos pszeudo művészetének kialakítása. Az elmúlt rendszerben számos munkája váltott ki óriási érdeklődést, botrányt vagy a hatalom arroganciáját, mely arroganciát számos esetben a művek kíméletlen elpusztítása követett. Így járt a „Villányi pszeudo relief”, „A híres nagyatádi pszeudo fa”, és a nagyatádi „Tüntetőtábla-erdő” 131 tölgyfa táblája is. Ezek a művek már csak dokumentációban, illetve a kiállításra készülő rekonstrukciók formájában ismerhetők meg.

Színházi munkásságában a magyar színháztörténet olyan korszakos előadásainak volt díszlet- és jelmeztervezője, mint a kaposvári színház 70-es évekbeli időszakára, ahová Zsámbéki Gábor, Ascher Tamás, Gothár Péter előadásaira az egész országból érkezett a közönség. A Nemzeti Színházban és a Katona József Színházban szintén velük állított színpadra kiemelkedő művészi színvonalú darabokat (Éjjeli menedékhely, Manó, stb.).

Film-látványtervezőként többször elnyerve a kritikusok díját, Bereményi Géza Cesar díjas Eldorádójának, a Hídembernek, Tarr Béla Őszi almanachjának, a Kárhozatnak, a világhírű Sátántangónak volt vizuális tervezője. Hozzá fűződik, számos olyan sikeres film megalkotása is, mint Gödrös Frigyes Glamourja, Koltai Róbert Sose halunk megje, Fehér György Szenvedélye, stb.

A múcsarnoki kiállítás ennek az egészen különös és egyedi művészeti pályának reprezentatív bemutatására vállalkozik, interdiszciplináris, multimedialis módon, vetítésekkel, eseményekkel, rendezvényekkel, kapcsolódó programokkal, ahol jelentős előadóművészek részvételével kínál Pauer Gyula non-stop színpadi és filmes programot.

A Pauer Gyula egész munkásságára jellemző zavarba ejtő és humor a mostani kiállítást is illuzionista elemekkel tűzdeli tele, sorozatos meglepéseket okozva a látogatóknak.

A kiállítás 2005. augusztus 28-ig látható a Múcsarnokban.

forrás: mucsarnok.hu

Égerházi Imre festőművész emlékkiállítása

Égerházi Imre festőművész munkásságát bemutató kiállítás nyílt július 13-án a budapesti Bolgár Kulturális Intézetben. Az alkotó 1973-ban egy hónapot töltött a bulgáriai Sumenben, egy testvérvárosi művészcsere kapcsán. Hazatérve 2 éven át dolgozta fel festményeiben az élményanyagot.

A kiállítást a Magyar Nemzeti Galéria főigazgatója, Dr. Bereczky Loránd nyitotta meg. A megnyitón közreműködött a festőművész fiának, Égerházi Attilának zenekara a Djabe, mely nemrégiben jelentetett meg albumot Égerházi Imre festményeire komponált zeneszámokkal, Táncolnak a kazlak címmel.

A kiállítás helyszíne: Bolgár Kulturális Intézet, Budapest VI. ker., Andrassy út 14. A kiállítás megtekinthető: szeptember 09-ig.

forrás: artnet.hu

Kovács Éva tárlata a Suzuki Ház Galériában

Kovács Éva festőművésznő jászberényi születésű, jelenleg Hatvanban, kétgyermekes családanak él, középiskolai irodalom és rajz szakos tanárnő.

Általános iskolában tanára fedezte fel a rajz iránti jó érzékét, s már 14 évesen országos rajzpályázat győztese volt. Tizenhét évesen a (Jász) Berényi Műhely alapító tagjai közé tartozott. Kezdetben tollal és ceruzával rajzolt, később ecsetet vett kezébe. Mindent lerajzolt maga körül, (tájat, állatokat, portrét) s a képeket általában magának és a barátoknak festette. Időközben

megtanulta a fazekasságot, agyagszobrokat készített, s az egyetemi évek alatt a kisdíjakokhoz fazekas táborokat szervezett a diáktársakkal.

A kiállítás megtekinthető: augusztus 08-ig. A kiállítás helyszíne: Suzuki Ház Galéria, 1149 Budapest Egressy út 17-21.

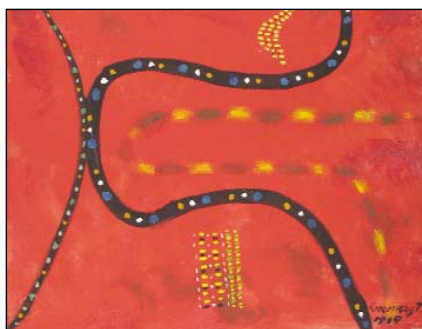
forrás: artnet.hu

Lossonczy Tamás kiállítása a Múcsarnokban

Viaskodás, 1975–77

Ünnepi alkalom, hogy a Múcsarnok egy immár a 102. életévében járó, s ráadásul még mindig aktívan dolgozó művészt köszönhet kiállításával. Lossonczy Tamásnak, a magyar képzőművészet doyenjének életműve immár nyolc évtizedet fog át. 1926-ban végez Vaszary tanítványaként a Képzőművészeti Főiskolán, majd Párizsban és Amszterdamban tanúja lesz a kor forrongó művészeti életének, illetve a konstruktivizmus kibontakozásának. Egy hosszabb kitérő után a 30-as évek végén lel rá saját hangjára, egyszerre éterien finom és drámaian expresszív nonfiguratív kompozíciók születnek műtermében, melyekkel egy csapásra az ún. bioromantika egyik legfontosabb képviselője lesz. Addigi műveinek java ugyan elpusztul egy bombatámadás során, de 1945–48 között hatalmas aktivitással vesz részt a megújult művészeti életben: az Európai Iskola, majd az Elvont művészek magyarországi csoportjának tagjaként nagyszabású kompozíciók és érzékeny kísérletek egész sorát hozta létre. Próteuszi művészalkatának megfelelően egyszerre tudta érzékelteni a háború iszonyatát és az újrakezdet reményét, egyes képein hihetetlen bőséggel sorjáznak a motívumok, másokon néhány körre redukálja kifejezőeszközeit. Az 50-es években elapadnak addigi invenciói s csak hosszas vívódás után, 1962-ben fejezi be az addigi tevékenységét összefoglaló s egyszerűsített 1956-os forradalomnak is emléket állító nagy formátumú művét, a Tisztító nagy vihart. Ettől kezdve mind a mai napig fantasztikus lendülettel, a szuverén művészi alkotás emberjobbító hatalmába vetett bizalommal dolgozik. Műveinek java egy-egy művészeti-alkotói problémát feldolgozó ciklusokba rendeződik. Az ellentétes pólusokat akár egyidejűleg is vállalni tudó alkotó magatartása, skrupulusok nélküli, a legkülönbözőbb elemeket szabadon ötvöző komponálási módja a nonfiguratív törekvések egyik legeredetibb, legsokszínűbb, már-már a posztmodern elvekhez közelítő képviselőjévé avatja.

Gyöngyizzás, 1969

eddig ritkán vagy egyáltalán nem látott alkotás is bemutatásra kerül. A kiállítás alkalmából reprezentatív válogatás jelenik meg a művész életművéből, melyet később egy, Lossonczy Tamás munkásságával foglalkozó tanulmánykötet követ majd.

forrás: mucsarnok.hu

Művészet és tudomány

Wartha Vince emlékkiállítás

A kiegyezés utáni műgyetem kémiai technológiai tanszékének vezetőjeként a hazai tudományos élet szervezésében fáradhatatlanul tevékenykedő Wartha Vince amellelt, hogy az egyetem könyvtárát vezette és fejlesztette, tanszékén egy olyan kerámiá- és üvegyűjteményt hozott létre, mely a kerámiák és üvegek formaadó- és díszítőtechnikáit kutató tudósok számára máig az egyik legfontosabb technológiai forrás.

Ez a több száz darabos gyűjtemény 1948 óta javarészt az Iparművészeti Múzeumban található. A tudós születésnek 150. évfordulója alkalmából emlékkiállítással tiszteleg előtte a múzeum.

A kiállítás szeptember 10-ig tekinthető meg.

Salgótarjáni Tavaszi Tárlat

1979-től rendezi meg a Nógrádi Történelmi Múzeum a Salgótarjáni Tavasz Tárlatot, amelynek 1965-ig visszanyúló hagyományai és előzményei vannak. A kezdetben megyei, illetve regionális kitekintésű rendezvény az évek folyamán országossá „nőtte ki” magát. 1989-től két évente rendezik meg a Tavasz Tárlatot, amelyre festő-, grafikus- és szobrászművészek egyaránt jelentkezhetnek alkotásaikkal. Idén is kamara kiállítással mutatkozik be az előző tárlat nagydíjasa: Szabó György szobrászművész.

A 28. Salgótarjáni Tavasz Tárlaton a nagydíj mellett számos szakmai és társadalmi szervezet adományoz díjat, ezáltal is emelve a rendezvény rangját s igazolva szakmai elismertségét. Ez alkalommal a város által alapított nagydíjat *Krajcsovics Éva* festőművész kapta.

Az idei tárlat legfontosabb jellemzőjének tekinthetjük a képzőművészek körében a rendezvény iránt megnyilvánuló nagyfokú érdeklődést, melyet a kiállításra beadott anyag nagy mennyisége és összességében rendkívül magas színvonala is érzékeltet.

A kiállítás helyszíne: Nógrádi Történelmi Múzeum

A kiállítás megtekinthető: 2005. szeptember 03-ig.

Kulturális Örökség Napjai szeptemberben

Kő kövön marad...

1984-ben Franciaországban Történelmi Műemlékek Nyílt Napja (Historic Monuments Open Day) címmel egyedülálló kezdeményezés indult útjára, azzal a céllal, hogy azok a kiemelkedő, várhatóan széles érdeklődésre számot tartó műemléképületek, amelyek általában zárva vannak a nagyközönség előtt, egy hétfvégén nyissák meg kapuikat, és ingyen, lehetőleg szakszerű vezetéssel fogadják a kíváncsi látogatókat.

Kinyitja kapuit a Köztársasági Elnöki Hivatalnak otthont adó Sándor-palota

Az 1984-ben megfogalmazott gondolat – hozzáférhetővé, ingyenesen megtekinthetővé tenni emlékhelyeket, műemlékeket a nyilvánosság számára – az évek során alapjaiban nem változott. Az Európa Tanács által indított Európai Örökség Napok rendezvénysorozat során a kapuk megnyitása már nem cél, hanem eszköz az alábbi célok érdekében:

- megismertetni, közelebb vinni az európai polgárokat kulturális örökségükhöz,
- felhívni a figyelmüket az örökség folyamatos

Sok vidéki helyszínen, köztük az Ulcisia castra római katonai tábor feltárásnál, Szentendrén is várják az érdeklődőket

megőrzésére, védelmére (különös tekintettel a veszélyeztetett emlékekre),

- lehetővé tenni számukra, hogy jobban megismerjék és megértse egymást a nyelvi és kulturális különbözőségek ellenére,
- más közösségek kulturális értékeinek, műemlékeinek megismertetése, felfedezése,
- tudatosságnövelő tevékenység (sikere növeli azoknak a magán- és közintézményeknek az elismert-

ségét, presztízsét, amelyek az örökség védelmével és bemutatásával foglalkoznak),

- a látogatók megismertetése különböző kulturális intézmények tevékenységével,
- a kulturális értelemben vett másság elfogadása,
- sokkal nyitottabb viselkedés előmozdítása és így hatékonyabb ellenállás a szélsőségekkel (náciizmus, idegengyűlölet, intolerancia) szemben,
- a lakóhelyhez, országhoz való kötődés, az

Kedves Olvasóink!

Felhívjuk figyelmüket úgy is mint szervezőknek, és úgy is mint majdani látogatóknak a Kulturális Örökség Napjai „Kő kövön marad...” című rendezvénysorozatára. (2005. szeptember 17–18.)

Az ingyenes épületlátogató hétfvégére várjuk mindazok jelentkezését, akik különleges helyszíneket, helyi érdekességeket, már eltűnő hagyományokat, természeti értékeket kívánnak megmutatni az érdeklődőknek.

A központi témában megjelölt várak, erődítmények, kastélyok, kúriák, paloták mellett egyéb épületek bemutatását, és több épületet érintő sétaútvonalak szervezését is várjuk.

A jelentkezési lap letölthető a www.oroksegnapok.hu weboldalról.

Határidő: 2005. július 15.

A programok részletes ismertetése szeptember elejétől nyomtatott formában az országos terjesztésű Pesti Est különszámban történik, de az ismeretszerzésre, kirándulásra, országjárásra alkalmas nyújtó hétfvégéről a média, valamint számos honlap (többek közt: oroksegnapok.hu, nkom.hu, museum.hu, osztalykirandulasok.hu, om.hu, stb.) is tájékoztatást ad.

azonosság tudat erősítése, kulcsszerep az identitás-keresésben és a kollektív tudat erősítésében.

Az a cél tehát, hogy a rendezvény egyfajta mozgósító akció legyen, mely a polgároknak erősíti a kulturális örökség megővésének igényét. Egy kicsit leegyszerűsítve azt is mondhatjuk, hogy csak azt tudjuk igazán szeretni, aminek az értékeit jól ismerjük, s amit jól ismerünk és szeretünk, arról gondoskodunk is.

Az Európai Örökség Napok fontos szerepet játszik az európai identitástudat kialakításában, nemcsak kulturális, hanem szociális, politikai és gazdasági értelemben is. Köszönhetően legalább részben a közös örökség felfedezésének, Európát egyfajta gyűjtőhelynek lehet nevezni, amelyet a kölcsönös megbecsülés, megértés és a másság elfogadása jellemez.

1999-ben a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma megbízta a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Társadalmi Kapcsolatok Igazgatóságát (akkori nevén Országos Műemlékvédelmi Hivatal Nemzetközi és Társadalmi Kapcsolatok Főosztályát), hogy szervezze meg a rendezvényt. Ezt a koordináló munkát a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal ma is végzi. Hangsúlyozandó tehát, hogy a nemzeti koordinátorok, mint ahogy nevükben is szerepel, csak koordinálják az eseményt, az igazán nagy feladat az objektumok tulajdonosaira, működtetőire, kezelőire hárul, mivel ők vállalják, hogy a nagyközönség számára hozzáférhetővé tegyék értékes, szép épületeiket, gyűjteményeiket.

Jóllehet az alapelvek között csupán ajánlásként

A budapesti De la Motta palota is látogatható lesz az idén

szerepel minden évben egy-egy központi téma előtérbe helyezése, hazánk 1999 óta kiemelten él ezzel a figyelemfelkeltő lehetőséggel. Célja ezzel, hogy a nyilvánosság érdeklődését a kultúra, művelődés, építészeti különböző szegmenseire irányítsa és a társadalom eltérő érdeklődésű rétegeit minél nagyobb létszámban mozgósítsa. A szervezők minden évben körültekintő módon, megfontoltan igyekeznek kiválasztani a központi témát oly módon, hogy az kapcsolódjék valamilyen országos évfordulóhoz, ünnephez.

Évek során alakult ki az a gyakorlat is, – a központi téma szellemiségéhez igazodva – hogy lehetőleg egyik évben a főváros, másikkban egy vidéki település legyen az országos megnyitó ünnepség helyszíne.

Válogatás Ferenczy Béni hagyatékából

A szelídség szobra

Nevem: Ferenczy Béni (Benjámín magyar rövidítése). Szobrász vagyok. Édesapám festő volt, a nagybányai festőiskola egyik alapítója. Nagybányán – ebben a különböző ércekben: aranyban, ezüstben, kadmiumban, ólomban gazdag – régi bányavárosban nőttem fel. A XVII. században még pénzverde is volt itt. Édesapám 1896-ban költözött Nagybányára – Münchenből – feleségével és három gyermekével. Én akkor hatéves voltam. Édesanyám is festő volt. Apja – Fialka tábornok – a prágai 28. gyalogezredben teljesített szolgálatot: ezt az ezredet – mint ismeretes – 1915-ben vagy 1916-ban zendülés miatt megtizedelték. Édesanyámtól örököltem a soha sehohol otthont nem találó vándorsorsomat, a soknyelvűséget, a világirodalom és zene iránti érdeklődést és a nép fiaival, a kis emberekkel való demokratikus együttérzést. Apámtól örököltem testalkatomat, a humort és a kritikai érzéket, s azt, hogy a művészet a leg több a számomra. »Fiatalkoromban ideálom volt, férfikoromban irigységem tárgya, öregségemben vizsgáztatásom...« E szavakat Rossini mondotta Mozartról. Én ugyanezt valom a művészetéről.

(Bemutakozom. Ferenczy Béni önvallomása, 1956.)

Válogatás Ferenczy Béni hagyatékából
Budavári Palota, C épület, III. emeleti kamaraterem
Megtekinthető: 2005. október 16-ig.

Olajfestmények, grafikák, szobrok ötvenhárom magángyűjteményből

Legkedvesebb képem

Sonia Delaunay:
Kompozíció, 1963.
(Mezei Gábor gyűjteményéből)

Tóth Menyébert, Vajda Júlia, Victor Vasarely, Vaszary János és mások számukra valamely oknál fogva oly kedves alkotását közgyűjteménynek kölcsön adják, megosztva másokkal azt az örömet, amit egy szerencsés pillanatban született olajfestmény, grafika vagy szobor az őt szemlélőnek szerez.

A kiállítás kapcsán született emlékezéseket, vallomásokot – az új információk sokaságát tartalmazó, művelődéstörténeti érdekességű írások e sorát – a tárlat katalógusában olvashatják az érdeklődők.

A kiállítás megtekinthető: szeptember 03-ig. A kiállítás helyszíne: Kassák Múzeum, Budapest, III. Fő tér 1. Zichy-kastély
forrás: artnet.hu

„Nem lettem utánzója sem Cézanne-nak, sem Picassónak, csak követője szellemüknek...”

Kmetty János emlékkiállítás Szentendrén

Kratochwill Mimi művészettörténész, a kiállítás kurátora bevezetőjében az alábbiakat írja:

Kmetty János festőművész kiállítása halálának 30. évfordulójára emlékezve nyílt a szentendrei MűvészetMalomban. A kiállítás anyagát úgy válogattuk össze, hogy a rangos magángyűjteményekben, néhány budapesti és több vidéki múzeumban fellelhető (és kölcsönözhető) műveiből mutassunk be száznál több alkotást. A tárlat felöleli a korai képeitől élete végéig festett műveinek válogatását, amelyek ritkábban láthatók kiállításokon, vagy csak művészeti könyvekben reprodukcióként, és remek aukciós katalógusok lapjain tárják eléink páratlan művészetét. 1975-ben, halála után hagyatéka a szentendrei múzeumba került, ahol külön épületben, 1981-ben nyílt meg állandó kiállítása. Ezért, ha kiállításunk mellett a Kmetty Múzeum anyagával is megismerkednek (hiszen onnan nem kölcsönöztünk alkotásokat), teljesebb képet fogadhatnak be a művész életpályáról.

Kmetty János Miskolcon született 1889. december 21-én. Annak a nagy magyar művésznemzedéknek volt tagja, aki a müncheni művészeti akadémia helyett a párizsi tanulást választotta, és ott szívta magába azt a forrongó művészeti légkört, a nagy alkotótársak (Cézanne, Picasso) megtermékenyítő közelségében, csakúgy mint Czobél Béla, Perlrott Csaba, Márffy Ödön és a többiek. Művészeti tanulmányait Kassán Halász-Hradil Eleménnél kezdte, utána Budapesten

Szablya-Frischauf Ferenc szabadiskolájában és Ferenczy Károlynál folytatta. Szívesen tartózkodott és dolgozott Kecskeméten, Nagybányán és a leghosszabb ideig Szentendrén.

Művészetében nagy szerepet játszott a XX. századi francia új művészeti törekvések közül a kubizmus, amihez az impresszionizmus felől jutott el. Cézanne, Picasso nagy szellemi hatást gyakorolt képalkotására, és egész életében e felfogás szemléletét őrizte, sajátos egyéni útján járva. Poétikus, finom csendéletei, tájai mellett szükségét érezte az erőteljes, szikár geometrikus képépítésnek alkotásaiban. Témaválasztásában is szükségzavú volt, mint életében. Tájakat láthatunk, ahol élt és dolgozott, az őt körülvevő csendéleteket, interieuröket és néhány karakteres portrét, önarcképet, megannyi bizonyítékát bámulatosan mély megfigyelőképességének. Bár

palettája rendkívül színes volt, a kékek sok variációja uralja képeit.

A budapesti Képzőművészeti Főiskolának 1946–1969 között volt nagy hírű festő-tanára. Növendékei máig hatóan őrzik tanításait és útmutatásait. Ismerjük sok színes önéletrajzi írását, amelyek mély bölcsességről adnak számot. Az élményeit, elmélkedéseit tartalmazó könyv, Festő voltam és vagyok címmel, 1976-ban jelent meg. Ebben azt írja: „... Én Párizsban nem az utazgató idegen voltam. Meg kellett nézнем Manet Olympiáját, a Milói Vénuszt és Cézanne műveit. A sovány lehetőség szerint én ott is festettem, mert a palettám és az ábrázolás nem alkalmi szükséglet volt nálam. Semmiféle utánzási hajlamom nincs. Úgy festettem Párizsban, mint otthon. A látottak hatása természetesen érvényesül, de nem utánzásban, hanem a természetszemlélet újszerűségében. A tér, mint az ábrázolás tárgya, annak jelei színben, vonalban, megfogalmazása a síkon. Ez elvi különbséget jelentett az atmoszférás fogalmazású festészethez képest. Látható változás: az egymást szögletesen átható síkok a képen... Hazajöttem és festettem egy önarcképet; szögletes előadásával jellemzője lett új természet-szemléletnek. Nem lettem utánzója sem Cézanne-nak, sem Picassónak, csak követője szellemüknek...”

A Kmetty János életművét bemutató tárlat július 24-ig látogatható a szentendrei MűvészetMalomban. (2000 Szentendre, Bogdányi u. 32.)

Több helyszínen, több zenei stílus, több korszak

Műsoron Pergolesi és Verdi operái

Ez évben is megrendezésre kerül – augusztus 2 – 17. között – a XIV. BUDAPEST Opera és Balett Fesztivál. A programokat tekintve még válogatásra is lehetőség nyílik, több helyszínen több zenei stílus, korszak képviselteti magát.

Giovanni Battista Pergolesi

Pergolesi 1710. január 4.-én született Jesi-ben (Ancona közelében) és nagyon fiatalon, 26 évesen 1736-ban halt meg

úgynevezett dramma per musica) Tehát Pergolesi mind a víg és a drámai zene területén biztonságosan komponált. Meg kell említenünk világhírű, briliáns Stabat Mater-ét is. A nápolyi iskola legkiválóbb képviselője. Sok szempontból tekinthetjük Mozart előfutárának. Zeneje egyedi ötletgazdag, valamint gyönyörű dallamszépesség jellemzi. Az olasz barokk kiváló mestere.

Az úrhatnám szolgáló zeneje édes, kedélyt sugárzó, hamisítatlan olasz muzsika. Ezen belül is a nápolyi dalokból merít. Rövid, határozott témák követik egymást és az ezekből felépített áriák és duettek szigorúan kapcsolódnak a drámai szituációkhoz. Nagyszerűen kiparodizálja a komoly „opera seria-t” és ennek előadómódját.

1733. augusztus 28.-án csendült fel Pergolesi eme műve a San Bartolomeo Színházban Erzsébet Krisztina császárnő tiszteletére. Ez az intermezzo hamar elkülönült a fő műtől és önálló életre kelt.

Giuseppe Verdi

Pozzuoli-ban. Nápolyban tanult a „Conservatorio degli Poveri-n” Durante és Feo tanítványaként. Első operái és oratórikus művei nem arattak különösebben nagy sikert. A világhírnevet egy mise hozta meg számára. Ezt a nápolyi tanács megrendelésére írta. 1733-ban játszották „Il prigioniero superbo” c. operáját. Ennek szünetében pedig egy két-felvonásos intermezzo-t, mely a La serva padrona volt. Eme műve hosszú időre meghatározta az „olasz-operabuffa” fejlődését. Rövid élete alatt számos operát írt. (Pl : Adriano in Siria, mely „komoly opera”,

Verdi-nek két operája is látható lesz a nyári fesztivál alkalmából, igen jó szereposztással. Talán Verdi az a zeneszerző, akit nem is na-

gyon kell bemutatni a közönségnek. Ha mást nem is, de az Aida-t szinte kivétel nélkül mindenki ismeri. (Bevonulási induló.) Verdi muzsikájának középpontjában mindig is maga az ember állt. Érzelmével, szenvedélyeivel, örömeivel és bánatával egyetemben. Azt hiszem két igazán csodálatos művet választot-

tak a szervezők, hogy ezeket a tulajdonságokat bemutassák. Mind a Trubadúr és a Traviata nem szenved hiányt az előbb felsorolt jelzők közül.

Érdekes, mert a libretto egy valóban megtörtént eseményről szól. Aragónia királyának, I.Mártonnak halála után jog szerinti utóda Kasztíliai Ferdinánddal szemben egy trónkövetelő lépett fel, Urgel herceg személyében. A felkelők ellen Saragossánál küzdő sereg élén egy helytartó állt ki. Ezt a személyt

GiuseppeVerdi: A trubadúr (Il Trovatore)

Opera négy felvonásban, olasz nyelven

A főbb szerepekben: Fonakov Anatolij – Luna gróf, Bándi János – Manrico, Sümegi Eszter – Leonora, Wiedemann Bernadett – Azucena. Közreműködik: A Budapesti Filharmónia Társaság Zenekara a, Magyar Állami Operaház operaelőadói és kórusa, balett-szólóistái és balettkara. Vezényel: Lukács Ervin. További információ: 402-00-63. Helyszín: Magyar Állami Operaház. Időpontok: 2005. augusztus 4, 6, 8.-án 19.00 óra.

García Gutierrez spanyol költő „El Trovador” c. drámájában Luna gróffal azonosít. Manrico a gróf öccse mit sem tud származásáról és családi kapcsolatairól – Urgel oldalán harcolt. A lovag nem csak a kard művészetében jeleskedett. Otthonosan mozgott a művészetekben is. Remekül írt és játszott lantton. Igazi Trubadúrköltészetet művelt. Salvatore Cammarano írta az opera librettót. Eredetileg a képzőművészet állt közel hozzá, leginkább a festészet, de érdeklődése hamar a színpad felé fordult. Több mint negyven operalibrettót írt, a legtöbbet Donizetti részére. Gutierrez drámáját erősen meghúzta, megcsönkította. A mű feszültsége és a drámáság sodrását ezek a húzások fokozzák, de néhány fontos összekötő elem elhagyása az érthetőség és a cselekmény követését veszélyezteti. Tehát itt-ott bonyolultnak tűnhet.

Talán nincs még egy ilyen Verdi-mű, melyben a dallamok olyan közvetlenül ható erőt, annyi életteli indulatot, eleven szenvedélyt sugároznának mint a Trubadúr c. operájában. A zene olyan dolgokat elfogattat a hallgatóval ami a szöveg alapján egyszerűen el sem hihető. A romantika világának a Trubadúr hozza meg azt az áttörést amely elszakad a mesevilágtól, az embereket nem marionettként használja, hanem hús, vér, érző lényeknek ábrázolja, akik szenvednek, harcolnak, küzdenek. Ezt mesterien kelti életre Verdi művészte. Igazán dinamikus muzsika elejétől a végéig. Továbbá bizonyos képek szinte

Pergolesi:

Úrhatnám szolgáló és egyéb történetek

Intermezzo két felvonásban

Szereplők: Fodor Beatrix, Váradi Zita, Bárány Péter, Hábetler András, Szvétek László, Rezsnyák Róbert, Mester Viktória. Közreműködik az Ensemble Philippe Kamarazenekar. Vezényel: Rác Márton. Rendező: Paróczay Balázs. Időpontok: 2005. július 26. kedd 20.30 (esőnap: július 28.), 2005. július 27. szerda 20.30 (esőnap: július 28.). Helyszín: Hilton Dominikánus Udvar. További információ: 402-00-63.

szugeráló hatással vannak a hallgatóra. Ilyen a „kolostorjelenet” a börtön előtti kép a rabok kórusával és lélekharanggal, valamint az élet-től búcsúzó Manrico fájdalmas dallamai.

Gutierrez-féle dráma és különösen Azucena személyisége ragadta meg leginkább Verdi képzeletét. A Rigoletto bemutatója után kapta kézhez a vázlatokat. Ekkor már a „Kaméliás hölgy” szövege is foglalkoztatta, de a római Apollo Színház rendelkezett a legtöbb szükséges énekessel, akik a Trubadúr szerepköröknek megfelelték, így tehát hamar színpadra kerülhetett. 1853. január 19-én tartották a premiert Rómában, hatalmas sikerrel.

Giuseppe Verdi: La Traviata

„La Dame aux camélias”. Mondd nekünk ez a név valamit? És így? A kaméliás hölgy? Alexander Dumas hatalmas sikert aratott regénye amely hamarosan színházi világot is meghódította. Verdi ismerte az eredeti művet és 1851–52-es párizsi látogatása idején meg is nézte a színdarabot a Vaudeville-színházban. A mű nagyon hatott Verdi-re. Amikor még a Trubadúron dolgozott, már eldöntött tény volt számára, hogy zenét ír ehhez a történethez. A szövegeknyvet Francesco Maria Piave írta. Verdi jól bevált munkatársa. Érdekes egy történet. Abszolút a mai világba helyezhető, reális story-val. Két társadalmi rétegről van szó. Gondolom, mindenki tudja, hogy mi ez a kettő.

Persze nem ennyire egyszerű a helyzet. Ilyen az alaptörténet. Verdi és Piave viszont megpróbált a három figurára koncentrálni és ezekből a legtöbb drámaiságot kihozni. Mind

Még valamiben kitűnik a Verdi-operák sorából. Nem történelmi tárgyú. És szinte a zene is eltér egy kissé az „igazi” Verdi-től. Gondoljunk mondjuk a Rigoletto-ra, vagy pedig a Nabucco-ra. Ezek inkább nyersebb, vadabb zenék. A Traviata muzsikája viszont szinte feltámad és él a levegőben. Érzelmekkel teli, igazi érzelmi melódiák, lírai, szerelemről, bánatról és lemondásról szól, mely nem rest kímélni a drámaiságot. (Violetta búcsúja a harmadik felvonásban.) Olyan tökéletesen folytonos zenét kap a hallgató, hogy azt veszi észre, hopp itt az első szünet. A zenekar igen szolidan kíséri az énekeseket. Viszont van, hogy teljes egészében elkülönül. (A jól ismert „Bordal”) Az egész opera zenéje egy nagy ceruzára emlékeztethet, mely folyton csak „rajzol és rajzol.”

Verdi már Dumas regényének megjelenésekor nagyon vonzódott ehhez a témához. Mielőtt látta volna színdarabként,

már elkészítette a libretto-vázlatát. 1853-ban készült el teljesen a kompozícióval. A premier a velencei Teatro Fenice Színházban március 6.-án volt. Ma nehéz elképzelni, hogy ez az operája rettenetes nagy bukás volt. Állítólag a nem megfelelő szereposztás miatt. Verdi újra átdolgozta a művet.

Az énekesek java része nem szívesen lépett színpadra az akkori öltözékben. Ezért történt az, hogy a zeneszerző „áthelyezte” az 1700-as évekre. Ebben a formában újra bemutatták 1854. május 6.-án, szintén Velencében a Teatro San Benedetto-ban. Itt hatalmas sikert aratott.

Mégis igen lassan terjedt el a nagyvilágban, mint a többi Verdi-opera. Korunkra viszont az egyik leggyakrabban játszott műve a zeneszerzőnek. Joggal! A mester életművének legkiemelkedőbb alkotása.

Violetta szerepére többféle skálájú énekes is megfelel. Sok drámai szoprán igen kiválóan énekelte már el a főszereplőt. Én mégis inkább egy könnyedebb, lírai koloratúr szopránnal tudom elképzelni és ez a hangszín is felel meg leginkább a szerep megformálásához. (Gondolhatunk itt az első felvonásban található nagyáriára.) Az Operaház énekesei közül nem kevesen formálják meg Violetta Valery szerepét igen kiválóan. (Rost Andrea, González Mónika, Bazsinka Zsuzsanna.)

A Fesztivál keretén belül Bazsinka Zsuzsanna énekel a második előadást. Az elsőt és az utolsót pedig a vendégművész L'ubica Vargicová.

forrás: Megyeri Zoltán írása / szinbaz.hu

Martonvásáron a Nemzeti Filharmonikusok

MTA Mezőgazdasági Kutatóintézet Parkja, Martonvásár

2005. júl. 30. 19.00 óra (Esőnap: július 31.)

Beethoven: Karfantázia (c-moll), op. 80

Beethoven: IX. (d-moll) szimfónia, op. 125

Vezényel: Antal Mátyás

Közreműködik: Zongora: Szokolay Balázs, Szoprán: Kolonits Klára, Mezzoszoprán: Megyesi Schwartz Lúcia, Tenor: Molnár András, Bariton: Massányi Viktor

Beethoven (1770–1827) legnagyobb szabású és a koncerttermekben leggyakrabban felcsendülő szimfóniáit egy-egy melléknévvel tisztelte meg az utókor: így a Harmadikat csak mint „Eroicát”, az Ötödiket mint „Sors-szimfóniát”, a Hatodikat mint „Pastorale”-t, a Hetediket pedig gyakran mint „A tánc apoteózisát” szoktuk emlegetni. A Kilencedik azonban máig „a Kilencedik” maradt, bizonyítva, hogy a zeneszerző e műfajban kimondott utolsó szavával még ezeken a nagyszerű előzményeken is messze túllépett – aligha véletlen, hogy e hatalmas zenetörténeti tett árnyékában a legnagyobb utódok közül jó néhány (Schubert, Bruckner, Dvořák és Mahler) is épp csak kilencig merészkedett a maga szimfóniáinak számában.

A Kilencediket azért persze mégiscsak sikerül megragadnunk valahogyan – sajnos többnyire úgy, hogy rá gondolva valójában csak az Örömóda dallamát idézzük magunk elé. Ez az egyszerűsítés némileg indokolható is, hisz tudjuk, hogy e költemény megzenésítésével a komponista egy ót már fiatal kora óta foglalkoztató gondolatot öntött végső formába: Schiller szövegének feldolgozása először még a bonni években került szóba, majd 1798-ból és (a Névnapi nyitány kapcsán) 1812-ből tudunk hasonló tervekről – nem szólva a közismert Karfantázia (1808) befejezéséről, amely ugyan más szöveget alkalmaz, de melódiáját tekintve már az Örömóda közismert dallama felé mutat. (Az Örömóda kétes értékű ismertségét még tovább növeli, hogy mind az Európai Unió himnuszaként, mind mobiltelefonok csengőhangjaként lépten-nyomon hallhatjuk.) A szimfónia első három tételét mégsem szabad pusztán „keretnek” tekintenünk és hallanunk: az Örömóda valójában igen egyszerű dallamának, s a rá épülő variációknak éppen hogy csakis az a küzdelmes út adhatja meg a megfelelő drámai súlyt, amelyet korábban bejártunk – még ha ez az út utólag, amikor a vonósbasszusok szöveg nélküli recitativója sorra elveti a nyitótételt, a scherzo és a lassú tétel felbukkanó részleteit, pusztán tévelygésnek tűnik is. Maga Beethoven egyébként (számos mai elemzőhöz hasonlóan) elégedetlen volt e fináléval, s a bemutató után egy teljesen új változat megírását is tervbe vette, amelyről azonban semmi közelebbit nem tudunk. „Jobb” lehetett volna az új forma a mostaninál? – Talán. De a Kilencediket mintha épp e nagyra törő befejezés kétséges végkicsengése avatná „a Kilencedikké”, s egyben a Missa Solemnis méltó párjává: a végső szót valójában sem hangszer, sem ének nem mondhatja ki.

Giuseppe Verdi: La Traviata
Opera három felvonásban, olasz nyelven

Főbb szerepekben: 2005. augusztus 10-én Kiss B. Attila – Alfred, L'ubica Vargicová – Violetta, Perencz Béla – Germont, 2005. augusztus 12-én Kiss B. Attila – Alfred, Bazsinka Zsuzsanna – Violetta, Pertencz Béla – Germont, 2005. augusztus 14-én Kiss B. Attila – Alfred, L'ubica Vargicová – Violetta, Pertencz Béla – Germont. **Közreműködik:** a Budapesti Filharmonia Társaság Zenekara, a Magyar Állami Operaház operanékesei és kórusa. **Vezényel:** Medveczky Ádám. **További információ:** 402-00-63. **Helyszín:** Magyar Állami Operaház. **Időpontok:** 2005. augusztus 10, 12, 14 19.00.

Violetta Valery, Georges és Alfred Germont megformálásához a nagyszerű hangon kívül még egy jó nagy adag színészi játéknak kell párosulnia. Ez az az opera, ahol szükség van a színészetre, különben semmit nem ér az egész.

10. JAZZ LAND CSERFŐ
Júl. 14.-16. Minden este 20h-tól

Július 14. csütörtök

1. Falb Fiction (Ausztria)
2. Nigun
3. Laki Áki Quartet (Hollandia)

Július 15. péntek

1. Kanizsa Big Band
2. Kelomat (Ausztria)
3. Tiborcz Quartet

Július 16. Szombat

1. Whiteful
2. Don Byron Quartet
3. Caméleon

JAM SESSION
A koncertek után minden nap

JAZZ LAND 2005

Cserfő JazzLand történeti bemutatása

Helyszín: Nagykiszántói 10 km-es lekvő Cserfői hegyvidék Tiborcz István birtoka.

1996-ban került megrendezésre először a Cserfői JazzLand cívli kezdeményezésű koncert, berálsánk, környezetiünk lelkes támogatásával. Tiborcz István, aki egyben a Cserfői JazzLand szellemi atyja a buttaló-i felkelt jazzmuzikusoktól eltöltött 5 év alatt határozta el, hogy birtoklára hozza a világot, a jazz muzikát és a zenés barátokat.

Az első koncertek jazz-rájongó barátok előtt zajlottak, főképp végzős jazz tanzsok zenészek és tanárok közreműködésével. Az évek során fokozatos népszerűségi emelkedést rangjára a mai rendezvény. Ma már nem ritka, hogy egy-egy estén több száz főre tehető a hallgatóság, illetve a résztvevők száma. Ez a Work Shop már nemcsak hazánkban, de határainkon túl is számos érdeklődőt, turistát vonz. Ami Kaposok régiójának a Művészetek Völgye, az Nagykiszántónak a Cserfői Jazz Fesztivál. Látente mintegy kétezer látogatónak lá e jeles rendezvényre, ahol a hazai és a nemzetközi Jazz élet ismert népszerű képviselet adnak egymásnak találkozót.

Az eddigi kilenc év során a legismertebb téli előadók közül néhány: Babos Gyula, Szakcsi Lakatos Béla, Tony Lakatos, Szilberger Ferenc, Trio Midnight, Dresch Mihály, I. Lot Jazz Band, Laki Áki, Rhoda Scott és még sokan mások.

Hagyományja a tesztválnak, hogy fiatal egyetemistákat, illetve jazzverseny díjazottakat is meghív, szereplési lehetőséget kínál. (pl.: Nagykiszántói Dixie zenekar, Oláh Árpád zongora, Boros Júlia ének, Lakatos Pecek András dob).

A disszonancia teljes, a hagyományos szőlőhegyi környezetbe nem illő zenei műfaj, a jazz, melyet inkább el tudunk képzelni füstös lokálokban üve, vagy lényes koncert pódiumokon, zenetermekben, de mégis megtörténik az átlenyegülés, létrejön a művészet és a befogadó találkozása.

Nyári Raiffeisen koncertek

A Rózsakert Bevásárló Központ Bécsi Kávéházának teraszán kéthetenként a műfaj legjobbjai és fiatal tehetségek lépnek a pódiumra.

Ez a sorozat már tavaly népszerű volt, ezért határozta el a folytatását.

Több sikeres koncert után július 28-án a Kávéház teraszán a Szakcsi Jr. Bob Bee Trió zenél. Az együttesben *ifjabb Szakcsi Lakatos Béla* zongorázik, *Orbán György* bőgőzik, *Lakatos Pecek András*, a Bartók Rádió nemzetközi tehetségkutató versenyének nyertese dobol, vendégként *Lakatos Erika* énekel.

Egy koncert marad augusztusra: a sorozatot 11-én este *Vukán György* és a Creative Art Trio zárja. Az együttesben Vukán György ül a zongoránál; Balázs Elemér dobol; Egri János nagybőgőzik. A kétórás koncertek minden alkalommal 18 órakor kezdődnek és ingyenesek.

Koncertek péntek esténként

Zsámbéki Jazz Open

Izraeli-magyar és olasz est is szerepel az idén a Zsámbéki Jazz Open programjában; a Pest megyei településen július elejétől kezdődően hat péntek estén rangos hazai és külföldi muzikusok adnak koncertet a romtemplom előtt.

A hatodik ilyen eseményre magyarországi művészek mellett érkeznek fel-lépők az Egyesült Államokból, Franciaországból, Olaszországból, Németországból, Kanadából és Izraelből is.

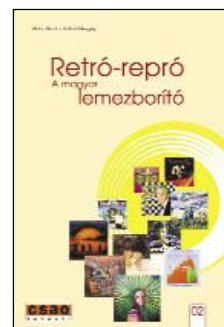
Július 15-én izraeli-magyar estet tartanak a Pocsai Krisztina Quartet, a Botos Brothers és az Avishai Cohen Trio részvételével, a következő pénteken, 22-én olasz estet rendeznek, amelyen a Pleszkán-Csóré Duó és a Rosario Giuliani Trio játszik. A záróesten, július 29-én a Swing Ladies Hungary és a Csepregi Hip-Hop muzsikál.

A programsorozatot a Magyar Rádió szervezi a budapesti Olasz Kultúrintézet segítségével. A koncerteket szerkesztett formában augusztus 21-től hat egymást követő vasárnap sugározza a Bartók Rádió.

Kártyanaptár után lemezborító

A tavalyi kártyanaptár-album után idén nyáron új könyvvel jelentkezik a Leo Burnett Budapest munkatársai által létrehozott CSAO kiadó.

A „Retró-Repró: A magyar hanglemezborító” címmel megjelent kötet egy újabb szeletet mutat meg a hazai vizuális tárgykultúra területéből.

A korszak, amit a könyv albumszerűen összefoglal, a '60-as évektől a '90-es évek elejéig, illetve a CD megjelenéséig terjed. A kiadvány nem diszkográfia és nem is antológia, tehát nem tartalmazza az összes kiadott hanghordozó borítóját, ugyanakkor mégis igyekezett felkutatni a legérdekesebb, legemlékezetesebb darabokat, amelyek hűen tükrözik ezt a világot. A válogatás javarészt a könnyűzene és a jazz területét fedi le, de helyet kaptak gyermek-, folk-, klasszikus és színészalbumok lemezborítói is.

A könyv felépítése kronológiai sorrendben halad, így áttekinthetjük a hazai könnyűzene fejlődését is, valamint az egyes előadók albumaihoz készült borítók evolúcióját és grafikai ízlésvilágát is nyomon követhetjük. Azoknak ajánljuk ezt az albumot, akik részt akarnak venni egy kis időutazásban: gyűjtőknek, grafikusoknak, fotósoknak, reklámszakembereknek és mindenkinek, akik érdeklődést mutatnak egy letűnt kor tárgykultúrája iránt.

A sorozat következő eleme, a magyar gyufacímke-album kiadása jövő évre várható.

A tavalyi győztes Fassang László képviseli hazánkat

Magyar részvétel a chartres-i orgonaversenyen

Június 26-tól szeptember 4-ig tart a rangos orgonaverseny, amit 31. alkalommal rendeznek meg a franciaországi Chartres-ban.

A koncertsorozatot nyitó hangversenyt a 2004-ben a közönségdíjat, illetve az előadás kategóriát is megnyerő magyar Fassang László adta. Ez évben Magyarország a díszvendég, a fővédnökök között szerepel Erdős André nagykövét is.

A különleges szépségű katedrálisáról híres francia város, Chartres immár 31. alkalommal ad otthont az Európában egyik legrangosabbnak számító orgonaversenynek június 26. és szeptember 4. között. A versenyen 12, a

világ minden tájáról – Nagy-Britanniából, Hollandiából, Koreából, Dél-Afrikából, az Egyesült Államokból és természetesen Franciaországból, illetve hazánkban – érkező orgonaművész méri össze tudását a nyári vasárnapokon sorra kerülő koncerteken.

Június 26-án a verseny nyitóhangversenyt – Erdős André, párizsi magyar nagykövét fővédnökségével – Fassang László adta, akit 2004-ben a legjobb előadónak ítélték meg, s aki egyben a közönség díját is elnyerte. A koncerten

Döntősök, helyezettek a 2004-es versenyen (Fassang, Vincent Grappy, Noel Hazebroucq, Baptiste-Florian, Marle-Ouvrad)

Fassang László Bach, Franck, Vidor és Messian művei valamint improvizációk hangzottak el.

Régi Zene Nyári Egyetem Tokajban

Harmadik alkalommal rendezik meg a Régi Zene Nyári Egyetemet Tokajban július 17. és 26. között. A Bodrog-parti barokk kisváros, a szép környék és a jó borok által inspirált légkör kiváló feltételeket nyújtanak az eredményes munkához.

A 9 napos kurzus célja, hogy a komolyzene művelői elmélyülhessenek a barokk és a reneszánsz muzsika világában. A kurzus szervezőinek sikerült olyan fiatal, magyar régizene-specialistákat meghívni, akik külföldön tanulnak, külföldön szereztek elismerést és több nemzetközi versenyt is megnyertek. A művésztanárok és a „növédek” látogatható kon-

A kurzusok helyszíne a Kereskedelmi és Idegenforgalmi Középiskola

certek keretében mutatkoznak be az érdeklődők előtt.

A szervezők az elmúlt évek kínálatához képest két újdonsággal szolgálnak: barokk és klasszikus fagott tanszakra, valamint a „Régi és új zene” című kurzusra is lehetett jelentkezni. Utóbbi résztvevői a XVIII. század végéig terjedő, illetve az 1945 utáni időszak zongora- és kamarazene-irodalmával foglalkozhatnak Rados Ferenc, Wagner Rita és Csalog Gábor irányításával. Ezen kívül ének (*Bodrogi Éva, Kiss Noémi*), furulya (*Januj Anna*), viola da gamba, barokk cselló (*Kallai Nóra*), csembaló és generálbasszus (*Papp Rita, Ratkó Ágnes*), barokk hegedű (*Tóth Mónika*), barokk fuvola (*Csalog Benedek*), reneszánsz/barokk tánc (*Kovács Gábor*), klavikord (*Pétery Dóra*), lant és barokk gitár (*Tokodi Gábor*), valamint kamarakórus (*Bali János*) szakokon is folyik majd képzés.

forrás: fidelio.hu

40. Budapesti Nemzetközi Zenei Verseny

Nemzetközi Harsonaverseny

A Budapesti Nemzetközi Zenei Verseny hagyománya 1933-ig vezethető vissza. Az akkori első nemzetközi zongoraversenyt Fischer Annie nyerte meg. A versenyt 1956-ban megújították: azóta különböző kategóriákban évente megrendezik.

A Budapesti Nemzetközi Zenei Verseny az Európai Versenyek Szövetségéhez tartozik, és rangos helyen szerepel a világ zenei versenyek sorában. Kiemelt művészeti értékű a Liszt Ferenc Nemzetközi Zongoraverseny, és bízunk abban, hogy a Budapesti Nemzetközi Zenei Verseny valamennyi hangszer-kategóriában hasonló jelentőséget kap.

Az idei, szeptember 3-tól 12-ig zajló verseny a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Nagytermében lesz, és három fordulóból – elődöntő, középdöntő és döntő – áll. Mindegyik forduló nyilvános.

A szereplések sorrendjét a rendezvény megnyitójakor sorsolással döntenek el, és az így kialakult sorrend érvényben marad az egész verseny ideje alatt.

A Budapesti Nemzetközi Zenei Verseny történetében most először rendeznek harsonaversenyt, amelyre tizenkilenc országból hatvanan jelentkeztek. Ez a szám azt is mutatja: a harsona méltán került be a versenyek hangszer-kategóriái közé.

A nemzetközi zsűri tagjai: *Höna Gusztáv*, a zsűri elnöke – Magyarország, *Michel Becquet* – Franciaország, *Farkas István Péter* – Magyarország, *Fejér András* – Magyarország, *John Marcellus* – USA, *Rudi Josel* – Ausztria, *Olaf Ott* – Németország, *Zdenek Pulec* – Csehország

A verseny műsora:

I. Elődöntő

- a) Szunyogh Balázs: Tanulmány harsonára
- b) G.B. Pergolesi: Sinfonia
- c) egy szabadon választott mű az alábbiakból:
J. G. Ropartz: Piece en Mi bemol Mineur
B. Krol: Capriccio da Camera
F. Martin: Ballade

II. Középdöntő

- a) Hidas Frigyes: Movement
- b) egy szabadon választott mű az alábbiakból:
E. Crespo: Improvisation No. 1.
Dubrovay László: Solo No. 2.
F. Rabe: Basta
Láng István: Libero

- c) egy szabadon választott szonáta az alábbiakból:

- J. Castérede: Sonatine
- P. Hindemith: Sonata
- J. Matej: Sonata

III. Döntő

- a) J. G. Albrechtsberger: Concerto
- b) egy szabadon választott mű az alábbiakból:
Hidas Frigyes: Concerto
P. Creston: Fantasy for Trombone
N. Rota: Concerto
H. Tomasi: Concerto

A Fon-Trade Kft. a legjobb magyar versenyzőnek különdíjként egy harsonát ajánlott fel.

Számos külföldi és magyar intézmény, fesztivál, koncertrendező (a teljesség igénye nélkül: Budapesti Tavasz Fesztivál, MÁV Szimfonikus Zenekar – Budapest, Győri Filharmonikus Zenekar, Petőfi Sándor Művelődési Központ – Gödöllő, BM Duna Szimfonikus Zenekar, Debreceni Filharmonikus Zenekar, stb.) ajánlott fel különdíjakat, illetve szerződéseket a díjnyertes művészeknek.